

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/507/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212210956
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1212210956.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v právnej veci navrhovateľa: T. U., B.. XX. X. XXXX, X. S.V. X, X., zast. Mgr. Martinou Novosedlákovou, advokátkou so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, proti odporcovi: Spoločenstvo vlastníkov bytov SVOJEŤ- 84 b.j., Karadžičova 6, Bratislava, zast. Zahoráková & Patners, s.r.o., Krasovského 13, Bratislava, o náhradu škody vo výške 1.353,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11. júna 2013, č. k. 12C 61/2012 - 119, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady škody sumu vo výške 1.353,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sumy, od 1. 5. 2012 do zaplatenia a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 81,- eur a trovy právneho zastúpenia 237,54 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 16. 5. 2010 C. X.XX hod. vznikla škoda na motorovom vozidle navrhovateľa, zn. C. O. čiernej farby, Q.: X. XXXXH, a to v dôsledku uvoľnenia keramickej mozaiky z fasády bytového domu na W.C. X P. X., kde bolo vozidlo odparkované. Rozsah škody mal súd prvého stupňa za preukázaný z obhliadky vykonanej likvidátorom poisťovne Union, a.s. a z príjmového pokladničného dokladu Č.. XXXXXXX o úhrade opravy motorového vozidla v sume 1.353,66 eur, pričom odporca navrhovateľovi odmietol vzniknutú škodu preplatiť z dôvodu odmietnutia poskytnutia poistného plnenia z tejto udalosti. Navrhovateľ bol toho názoru, že zo strany odporcu došlo k porušeniu preventívnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Obč. zák., nakoľko v čase, keď došlo ku škodovej udalosti bola fasáda bytového domu poškodená a nestabilná, no aj napriek tomu priestor pri bytovom dome nebol žiadnym spôsobom oddelený od okolitého priestoru, nenachádzala sa tam ani žiadna páska a oplotenie, či zákaz parkovania, pričom na danom mieste motorové vozidlá bežne parkujú aj v súčasnosti. Odporca pritom podľa navrhovateľa vedel, že fasáda je v kritickom stave, avšak nevykonal žiadne opatrenia potrebné na to, aby nedošlo k ďalším škodám. Argumentoval tiež tým, že pokiaľ by bola fasáda bytového domu spevnená, alebo by bolo v spornom priestore zakázané parkovať, k škode na jeho motorovom vozidle by nedošlo. Uvedené platí podľa neho o to viac, že odporca nesie zodpovednosť za priebežnú opravu a údržbu spoločných častí domu, a preto v záujme predchádzania hroziacim škodám nemal čakať na zahájenie projektu celkovej obnovy bytového domu. Odporca s uvedeným nesúhlasil s poukazom na skutočnosť, že neporušil preventívnu povinnosť v zmysle ust. § 415 Obč. zák., nakoľko v čase, keď došlo k škodovej udalosti bol vyhlásený prvý stupeň povodňovej aktivity, ktorý sa vyhlasuje v prípade privalových dažďov. Preto podľa neho k odlúpeniu mozaiky na fasáde bytového domu došlo v dôsledku víchrice, čo zároveň vylučuje príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nekonaním odporcu. Zdôrazňoval tiež, že navrhovateľ rovnako o rozrušení mozaiky na fasáde domu vedel a bol informovaný o tom, že hrozí pád omietky. Odporca totiž z prevenčných dôvodov miesto na ktorom navrhovateľ parkoval, označil páskami a na bytovom dome bola tabuľa s nápisom „Pozor, padá omietka!“. Navyše navrhovateľ

parkoval na mieste, ktoré nebolo určené na parkovanie a vyslovil presvedčenie, že neporušil ust. § 6 a § 7b zák. č. 182/1993 Z. z.. Súčasne odporca namietol aj pasívnu vecnú legitímáciu v spore, a to s poukazom na skutočnosť, že nie je nositeľom vlastníckeho práva k spoločnej časti bytového domu na W. D. Č.. X P. X., z ktorej došlo k pádu časti mozaiky. Podľa správy Slovenského hydrometeorologického ústavu v Bratislave dňa 16. 5. 2012 teplota vzduchu dosahovala 6,5 °C, postupne stúpala s tým, že celý deň bolo zamračené, pričom v čase medzi 3.00 hod. a 4.00 hod dosahoval vietor v nárazoch silu víchrice s rýchlosťou XX W.. V rozhodný deň bolo poškodené aj motorové vozidlo zn. X. radu X svedkyne Z. T., ktoré bolo úplne zdemolované s tým, že škodu hradila poisťovňa. Svedkyňa informovala správcu o zlom stave omietky, na čo jej bolo uvedené, že táto do najbližšej opravy vydrží. Zároveň potvrdila, že miesto škodovej udalosti nebolo označené ako miesto na parkovanie, avšak bežne sa na ňom parkovalo. U.H. W. P. uviedla, že prvýkrát sa spadla ešte pred poisťovňou a odstraňovali ju susedia. Predmetné miesto bolo ohraničené páskou s upozornením, že padá omietka, preto sa aj ona sama miestu vyhýbala s tým, že spolu so susedmi mali vedomosť o plánovanej oprave fasád bytového domu. Mnohí ľudia však pásku nerešpektovali, chodili po suti a rovnako na nej aj naďalej parkovali autá. Svedkyňa súdu potvrdila, že zákaz parkovania na spornom mieste nebol, avšak na úradnej tabuli spoločenstva nachádzajúcej sa vo vstupnom vchode v budove bol projekt obnovy bytového domu vyvesený. Z takto zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že odporca nesie plnú zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla na motorovom vozidle navrhovateľa dňa 16. 5. 2012. S odkazom na ust. § 415 Obč. zák. konštatoval, že odporca porušil prevenčnú povinnosť, keď ani po prvom páde omietky, ktorý predchádzal škodovej udalosti, nezabezpečil a nespevnil fasádu bytového domu tak, aby zabránil pádu ďalšej časti omietky, a to bez ohľadu na skutočnosť, že obyvateľom bytového domu bol známy projekt obnovy bytového domu. Odporca bol pritom povinný vykonať všetky opatrenia na to, aby nedošlo k pádu fasády a následne k vzniku škody. Súd prvého stupňa mal však preukázané, že odporca takéto opatrenia nevykonal, fasádu nespevnil, ani neoznačil priestor, kde došlo k pádu časti mozaiky stabilným oplatením, prípadne stabilným označením. Následkom nekonania odporcu a teda nezabránením pádu omietky tak došlo k vzniku škody na motorovom vozidle navrhovateľa. Za nespornú považoval súd prvého stupňa aj podmienku príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a porušením povinností odporcu a prijal záver, že v dôsledku nedostatočného zabezpečenia fasády bytového domu došlo k vzniku škody na motorovom vozidle navrhovateľa, a to bez ohľadu na odporcom uvádzanú poveternostnú situáciu v čase pádu omietky, ako i vzhľadom na skutočnosť, že odporca síce parkoval na mieste, ktoré na parkovanie určené nebolo, ale z výpovede svedkov vyplynulo, že na danom mieste sa bežne parkovalo a dodnes parkuje, čo je zdokumentované aj v súdnom spise. Za pravdivé síce považoval tvrdenie odporcu, že v čase škodovej udalosti bol vyhlásený prvý stupeň povodňovej aktivity a silná víchrica, avšak táto skutočnosť podľa súdu nič nemení na tom, že ak by odporca zabezpečil budovu proti pádu omietky, prípadne ohraničil priestor, čím by zabránil vstupu motorových vozidiel na daný priestor, ku škode by nebolo došlo, čo vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 25Cdo 2142/2007. V čase škodovej udalosti, t. j. v čase kedy bola odporcom uvádzaná silná víchrica, došlo totiž len k pádu tej časti fasády, ktorá bola poškodená, resp. neopravená. Aj z výpovedí svedkov mal súd prvého stupňa za preukázané, že k pádu inej časti fasády z bytového domu nedošlo. Konanie, resp. nekonanie odporcu súd prvého stupňa klasifikoval ako vedomú nedbanlivosť, nakoľko odporca vedel, že v dôsledku jeho nekonania môže dôjsť k vzniku škody, avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že ju nespôsobí. Súd prvého stupňa mal tiež v konaní preukázané, že odporca vedel, že fasáda bytového domu je nestabilná, nakoľko k pádu jej časti došlo aj pred škodovou udalosťou, avšak aj napriek tejto skutočnosti nevykonal žiadne opatrenia na zabránenie vzniku ďalších škôd. V súvislosti s námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie prvostupňový súd poukázal na ust. § 7 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého spoločenstvo je právnická osoba, ktorá spravuje spoločné časti domu, vrátane ich údržby a obnovy. V zmysle ust. § 6 ods. 2 zák. č. 182/1993 Z. z. správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome okrem iného aj prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušného pozemku a príslušenstva. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva pasívna vecná legitímácia odporcu v konaní, nakoľko odporca je povinný zabezpečovať pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov opravu a údržbu spoločných častí bytového domu. Zákon pritom jednoznačne za účelom údržby a opravy spoločných častí domu zriaďuje bytové spoločenstvo, nakoľko samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov nemôžu samostatne vo vlastnom mene takúto opravu a údržbu vykonávať. Je tak nepochybné, že vlastníci bytov a nebytových priestorov sa na správe spoločných častí domu podieľajú prostredníctvom hlasovania na zhromaždení spoločenstva, preto aj rozhodnutie vlastníkov bytov ohľadne správy domu je rozhodnutím orgánu spoločenstva zaväzujúceho spoločenstvo ako celok. Záverom súd prvého stupňa dodal, že aj v zmysle ust. § 7b ods. 5 zák. č. 182/1993 Z. z. je stanovená zodpovednosť spoločenstva za záväzky vlastníkov bytov, t. j. spoločenstvo zodpovedá za

záväzky vzniknuté pri výkone správy do výšky finančných prostriedkov, ktorými disponuje. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa a súčasne odporcovi v súlade s § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vyhl. č. 87/1995 Z. z. uložil povinnosť aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa nasledujúceho po tom, ako navrhovateľ vyzval odporcu na náhradu škody do 30. 4. 2012. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania vo výške 81,- eur za zaplatený súdny poplatok za návrh a trovy právneho zastúpenia vo výške 237,54 eur za tri úkony právnej služby á 71,37 eur (prevzatie a príprava rok 2013, písomné podanie na súd rok 2013, účasť na pojednávaní rok 2013) + režijný paušál: 3x á 7,81 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa pre nesprávne právne posúdenie veci žiadal zmeniť a návrh navrhovateľa zamietnuť. Odporca aj naďalej zotrvával na názore, že si riadne a včas splnil povinnosti vyplývajúce z ust. § 415 Obč. zák., keď postihnuté miesto označil viditeľným spôsobom informáciou o tom, aby vozidlá na mieste pri bytovom dome neparkovali, ako aj tabuľou s upozornením, že na mieste padá omietka a ponechaním časti sutiny na mieste, kde časť mozaiky dňa 12. 3. 2010 spadla. Spoločenstvo riešilo havarijnú situáciu nielen dňa 12. 3. 2010, kedy sa uskutočnil riadený pád mozaiky fasády budovy horolezcami z obchodnej spoločnosti WEB FLASH, s.r.o., fasáda bola dostatočne sanovaná a pripravená na jej komplexnú obnovu. Uviedol, že navrhovateľ o tom, že parkuje na mieste, kde sa uskutočňoval riadený pád mozaiky a že dané miesto nie je miestom určeným na parkovanie, veľmi dobre vedel, keďže v predmetnom bytovom dome v tom čase býval a býva v ňom aj doposiaľ a tiež vedel o tom, že v priebehu rokov 2004 až 2010 sa uskutočňovali čiastočné údržbové práce súvisiace aj s fasádou. Za nepochopiteľné preto odporca označil to, prečo navrhovateľ parkoval na mieste, kde došlo k zdutiu mozaiky dňa 12. 3. 2010, a to aj napriek všetkým preventívnym upozorneniam a okolnostiam a bezdôvodne sa spoliehal na to, že na tomto mieste nie je v prípade zlej poveternostnej situácie dané riziko vzniku škody, pričom vedel, že mozaika je otľčená a fasáda čiastočne odhalená. Odporca bol navyše presvedčený, že v dôsledku riadeného pádu mozaiky na fasáde, by nemalo dôjsť k ďalším pádom, avšak z dôvodu, že fasáda bola čiastočne odhalená a tým pripravená na svoju komplexnú obnovu, existovalo aspoň minimálne riziko v prípade nepredvídateľných okolností, že môže dôjsť aj k ďalšiemu opadávaniu. Zo zistených skutkových okolností je však zrejmé, že k pádu fasády predsa len došlo, avšak podľa odporcu výlučne v dôsledku extrémne nepriaznivého počasia. Podľa odporcu bol to preto práve navrhovateľ, ktorý ignoroval povinnosť uvedenú v ust. § 415 Obč. zák., čo súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neskúmal a rovnako sa nezaoberal ani podielom navrhovateľa na vzniku škody na jeho majetku, so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Prvostupňovému súdu tiež vytkol, že bagatelizovaním živlu ignoroval občianskoprávnu zásadu, podľa ktorej za náhodu sa podľa všeobecného princípu zodpovednosti, nezodpovedá. Mal za to, že zodpovednosť odporcu tak súd prvého stupňa nesprávne povýšil na objektívnu. Vo vzťahu k rozhodnutiu NS ČR sp. zn. 25Cdo 2142/2007, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal súd prvého stupňa, odporca uviedol, že toto nemôže byť ani podporným prameňom práva, ktorý by súd mohol aplikovať pri svojom rozhodovaní. Navyše aj napriek extenzívnemu výkladu ust. § 420 ods. 1 Obč. zák. v predmetnom rozhodnutí, český súd konštatoval, že okrem protiprávneho úkonu sa na nepriaznivom následku môže podieľať aj iná príčina, skutočnosť, pričom rozhodujúce je, či v prípade, ak by táto skutočnosť nebola, ku škode by nedošlo alebo aj naopak, či škodlivý následok by nastal aj bez tejto skutočnosti. Podľa tohto princípu potom v danom prípade platí, že ak by nebolo extrémnej víchrice, nedošlo by k odpadnutiu mozaiky na fasáde a k vzniku škody. Podstatnou skutočnosťou potom nie je protiprávny úkon, ale táto iná príčina. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že pri bežnom počasi k žiadnemu opadávaniu časti mozaiky z fasády viac nedošlo. Odporca sa preto nesprávne nedbanlivo pri plnení svojej úlohy zabezpečovať údržbu spoločných častí, keďže škoda na majetku navrhovateľa nevznikla v dôsledku zanedbania údržby. Podľa odporcu bolo len zhodou okolností, že v tom čase sa pripravovala komplexná obnova budovy a ku škodám v tomto období určite došlo aj na iných budovách, ktoré neboli pripravené na rekonštrukciu. Záverom odporca namietol aj nesprávne právne posúdenie námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie majúc za to, že je potrebné rozlišovať zodpovednosť za škodu osoby vykonávajúcej správu v dôsledku porušenia svojich povinností súvisiacich so správou a zodpovednosť za škodu vlastníkov bytov a nebytových priestorov z titulu vlastníckeho práva, ak ku škode nedošlo v dôsledku porušenia povinnosti pri výkone správy.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že odporca v odvolaní namieta rovnaké skutočnosti ako pred súdom prvého stupňa a snaží sa tiež naznačiť, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania

k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom nekonkretizoval o ktoré skutkové zistenia ide a v čom sú tieto nesprávne. Podľa navrhovateľa tieto námietky odporcu neobstoja, nakoľko súd prvého stupňa sa správne vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, z ktorých jednoznačne vyplýva skutočnosť, že odporca nevykonal všetky potrebné opatrenia, ktoré by predišli alebo zabránili vzniku škody, ktorá hrozila v dôsledku nestabilnej a nespevnenej fasády bytového domu, správu ktorého odporca vykonával a naďalej vykonáva. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že v čase škodovej udalosti bola fasáda neopravená, nespevnená, nenachádzali sa tam žiadne laná, oplotenia, lešenia, čiže nič, čo by bolo možné vzhľadom k technickému stavu fasády považovať za primeraný prostriedok predídania hroziacej škode. Za primerané opatrenia pritom nemožno považovať pásky a opadanú suť, ktoré sa tam v čase škodovej udalosti už nejaký čas nenachádzali, alebo tabuľku s varovaním, ktorej výskyt na mieste škodovej udalosti navyše nebol v konaní ani jednoznačne preukázaný. K námietke aplikácie rozhodnutia NS ČR navrhovateľ uviedol, že súd prvého stupňa predmetné rozhodnutie neaplikoval ako záväzný prameň práva, ktorým sa majú spravovať právne vzťahy, ale poukázal iba na použitú argumentáciu v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia. Rovnako nesprávne odporca v odvolaní prvostupňovému súdu vyčíta, že zodpovednosť odporcu povýšil na objektívnu zodpovednosť, nakoľko súd prvého stupňa jednoznačne konštatoval, že odporca vznik škody zapríčinil v dôsledku vedomej neobstaranosti. V ďalšom sa navrhovateľ nestotožnil ani s tvrdením odporcu, že súd prvého stupňa neskúmal konanie navrhovateľa a jeho podiel na vzniku škody. Prvostupňový súd totiž zvažil skutočnosť, že obyvateľom bytového domu bol známy projekt obnovy bytového domu a posúdil v kontexte zistených skutkových okolností, na čo v odôvodnení rozhodnutia poukázal. Súčasne sa súd prvého stupňa vysporiadal aj s argumentom odporcu, že miesto, kde došlo k vzniku škody nebolo určené na parkovanie. Navrhovateľ tiež poukázal na to, že parkovaním v predmetnom priestore neporušil žiadne dopravné a iné obmedzenia a zákazy. Správne preto súd prvého stupňa ustálil, že odporca nesie výlučnú zodpovednosť za škodu vzniknutú na motorovom vozidle navrhovateľa. Za nedôvodnú označil aj námietku pasívnej vecnej legitímácie, a to s poukazom na ust. § 7 ods. 1, § 7b ods. 5, § 6 ods. 2 a § 9 ods. 2 bytového zákona. Z uvedených ustanovení totiž vyplýva, že spoločenstvo zodpovedá za záväzky pri výkone správy, do ktorej patrí aj oprava a údržba fasády bytového domu, teda spoločných častí a zariadení domu.

Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

Podľa § 415 Obč. zák. každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Obč. zák., zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 441 ods. 1 Obč. zák., ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Všeobecná preventívna povinnosť zákonodarcom uložená v ust. § 415 ods. 1 Obč. zák. platí pre výkon každého subjektívneho práva. Do predmetného ustanovenia sa prelína zásada občianskoprávnej prevencie a zákazu komukoľvek škodiť (neminem laedere). Vo svojom obsahu uvedené zásady znamenajú, že každý je povinný zachovávať taký stupeň pozornosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétnu časovú a miestnu situáciu rozumne požadovať a ktorý (objektívne posudzované) je spôsobilý zabrániť či aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd na živote, zdraví, majetku či životnom prostredí. Všeobecná občianskoprávna prevencia je zároveň právnou povinnosťou, porušenie ktorej predstavuje protiprávne konanie, t. j. konanie v rozpore s objektívnym právom majúce pri splnení ďalších podmienok za následok vznik všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 Obč. zák.. Subjektom občianskoprávnej zodpovednosti môže byť tak fyzická, ako aj právnická osoba, za splnenia podmienok pre vznik zodpovednostného vzťahu. Pre vznik všeobecnej zodpovednosti za škodu spôsobenú zavineným protiprávnym úkonom podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. je nevyhnutné splnenie štyroch predpokladov: 1. protiprávny úkon (porušenie právnej povinnosti), 2. vznik ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus), 4. zavinenie, ktoré sa prezumuje (predpokladá). Zodpovednosti založenej na subjektívnom princípe sa v zmysle ustanovenia § 420 ods. 3 Obč. zák. môže zbaviť (exkulповať) ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. Porušením

právnej povinnosti sa pritom rozumie objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako osoba skutočne konala, prípadne opomenula konať, a tým ako konať mala, aby si splnila svoje povinnosti. Nie je rozhodujúce, či došlo k porušeniu právnej povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu alebo zo záväzkového právneho vzťahu, ktorú povinný subjekt prevzal zmluvou alebo jednostranným právnym úkonom. V dôsledku porušenia právnej povinnosti, tak môže poškodenému vzniknúť materiálna ale aj imateriálna ujma (v osobnej sfére poškodeného). Medzi vzniknutou škodou a porušením právnej povinnosti však musí byť daná priama (bezprostredná) príčinná súvislosť (vzťah príčiny a následku). Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Ak sa na vzniku škody v súvislosti so zavineným protiprávnym konaním podieľal aj poškodený, znášajú škodu obaja pomerne.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa dospel k záveru, že za škodu spôsobenú dňa 16. 5. 2010 pádom časti fasády bytového domu na W. D. Č.. XX P. X., plne zodpovedá odporca, ktorý porušil povinnosti pri údržbe spoločných častí bytového domu a súdu nepreukázal, že za škodu ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho všeobecnej preventívnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Obč. zák., nezodpovedá. Aj napriek tomu, že z ust. § 415 ods. 1 Obč. zák. nemožno extenzívnym výkladom vyvodiť povinnosť predvídať každý v budúcnosti možný vznik škody, so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu, teda poškodenej, nestabilnej a sčasti opadnutej fasády bytového domu na W. D. X P. X., s konkrétnym rizikom jej ďalšieho opadávania ešte pred vznikom škody, ktorej náhrada je predmetom tohto konania, možno odporcovi skutočne pričítať porušenie všeobecnej preventívnej povinnosti, keď neurobil žiadne adekvátne preventívne opatrenia, ktorými by sa mohlo predísť či už škode na majetku, ale aj hroziacej škode na životoch a zdraví okoloidúcich ľudí. Ani odvolací súd za dostatočné nepovažuje vyznačenie miesta opadávania fasády páskou či nápisom padá omietka, namiesto fyzického zabránenia prechodu priestorom, v ktorom reálne hrozil pád fasády. Na druhej strane však musí prisvedčiť odvolacím námietkam odporcu, že navrhovateľ ako obyvateľ bytového domu (nie ako osoba, ktorá dočasne a náhodne odparkovala motorové vozidlo pri bytovom dome), mal vedomosť o tom, že fasáda bytového domu bola porušená a sčasti opadnutá s tým, že hrozilo nebezpečenstvo ďalšieho pádu. Aj napriek tejto vedomosti, ktorú v konaní ani nespороval, svoje motorové vozidlo zaparkoval na mieste, kde hrozilo spadnutie ďalšej časti fasády, a to v čase kedy bola meteorológmi predpokladaná víchrica. Jeho konanie, možno tak ako konanie odporcu klasifikovať ako vedomú nedbanlivosť, keď navrhovateľ vedel, že odparkovaním svojho motorového vozidla na mieste opadávania fasády môže dôjsť k vzniku škody na jeho majetku a aj napriek tomu sa bez primeraných dôvodov, do ktorých rozhodne nemožno subsumovať zlé parkovacie situácie v okolí, spoliehal na to, že k vzniku škody nedôjde. Na rozdiel od záverov súdu prvého stupňa, podľa odvolacieho súdu na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že na spornom mieste nebol zákaz parkovania a ospravedlnením nie je ani to, že na danom mieste sa bežne parkovalo, nakoľko v dôsledku vyššie uvedených okolností, sporné miesto nebolo v danom čase bezpečné tak pre prechádzajúcich chodcov, ako aj pre zaparkované motorové vozidlá. Navrhovateľ uvedeným konaním porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť predchádzať hroziacim škodám, v zmysle ust. § 415 Obč. zák., keď motorové vozidlo zaparkoval na mieste, kde bola zvýšená možnosť vzniku škody a preto jeho zavinené nedbanlivé konanie bolo tiež v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody. Súd prvého stupňa preto podľa odvolacieho súdu vec nesprávne právne posúdil, keď žiadnym spôsobom nezohľadnil odporcom namietané spoluzavinenie navrhovateľa na vzniku škody, ktoré bolo rovnako ako u odporcu vo forme vedomej nedbanlivosti. Navrhovateľ tak v zmysle ust. § 441 ods. 1 Obč. zák. spoluzodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená na jeho majetku a preto mu nemohla byť súdom prvého stupňa priznaná náhrada škody v celej výške, ale po posúdení miery jeho zavinenia len v pomernej časti. Vykonaným dokazovaním bolo totiž preukázané, že k škodlivému následku v danom prípade došlo v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním navrhovateľa a nekonaním odporcu, ktorí sa zo vzniknutej zodpovednosti neexkulpovali, keď súdu bez väčších pochybností nepreukázali, že svojím konaním alebo nekonaním neprispeli k vzniku škody (§ 420 ods. 3 Obč. zák.). Obranu odporcu, v zmysle ktorej bezprostrednou príčinou vzniku škody na motorovom vozidle navrhovateľa bola nepriaznivá poveternostná situácia, odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa nepovažoval za dôvodnú. Vykonaným dokazovaním bolo totiž nepochybne preukázané, že k pádu fasády dňa 16. 5. 2010 došlo len z tej časti bytového domu, kde bola fasáda už pred škodovou udalosťou narušená a preto neobstojí argumentácia odporcu, podľa ktorej jedinou a bezprostrednou príčinou vzniku škody bola vis major. Naopak odporca o poškodení fasády (rovnako ako navrhovateľ) vedel, a aj napriek tomu nezabezpečil žiadne primerané opatrenia na predídenie vzniku hroziacej škody o to viac, že pri bežnej opatrnosti bolo možné aj bez odborných znalostí predvídať, že v prípade zhoršeného počasia bude

riziko vzniku škody väčšie, čoho si bol odporca podľa jeho vyjadrení vedomý. Pokiaľ sa preto odporca spoliehal na to, že vietor ako prírodná neovládateľná sila nebude do času zrealizovania obnovy fasády bytového domu dosahovať takú intenzitu, že by mohol spôsobiť neriadený pád ďalšej časti fasády, jeho nekonanie so zreteľom na poškodenie a nestabilitu fasády už pred škodovou udalosťou presne zodpovedá znakom vedomej nedbanlivosti, nakoľko počasie nemožno označiť za primeraný dôvod, pre ktorý by sa odporca mohol (dôvodne) spoliehať na to, že k vzniku škody nedôjde. Uvedené je znakom subjektívnej zodpovednosti v podobe vedomej nedbanlivosti, nie ako sa odporca mylne domnieva, že súd prvého stupňa svojou klasifikáciou vyvodil voči odporcovi objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Za nedôvodnú a súdom prvého stupňa správne vyhodnotenú považoval odvolací súd aj námietku pasívnej vecnej legitímácie, ktorá odporcovi svedčí v zmysle ust. § 7 ods. 1 a § 7a ods. 5 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého spoločenstvo zabezpečuje prevádzku, údržbu a opravu spoločných častí domu (v danom prípade sa jednalo o správu a údržbu obvodových múrov domu) a zodpovedá za záväzky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktoré vznikli pri výkone správy. Navrhovateľom žalovaný záväzok na náhradu škody pritom nepochybne vznikol pri zanedbaní povinností pri výkone správy bytového domu v podobe nezabezpečenia údržby a bezpečnosti odkrytej časti fasády.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa v intenciách vyššie uvedeného zohľadní mieru zavinenia navrhovateľa na vzniku škody (ktorá nebola nepatrná, nakoľko sa jednalo o jednu z dvoch hlavných a podstatných príčin vzniku škody) a v závislosti od nej rozhodne o výške škody, ktorej náhrada bude zaťažovať odporcu, ako pasívne vecne legitimovaný subjekt v danom konaní.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.